

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

E. JUEL HANSEN

BANKDIREKTØR

LORENZ BIERFREUND
OG HANS SLÆGT

UDGIVET I ANLEDNING AF 125-AARSDAGEN
FOR HANS FØDSEL

ODENSE

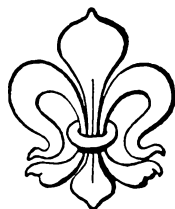
1942

E. JUEL HANSEN

BANKDIREKTØR

LORENZ BIERFREUND
OG HANS SLÆGT

UDGIVET I ANLEDNING AF 125-AARSDAGEN
FOR HANS FØDSEL

ODENSE

1942

Bankdirektør
LORENZ BIERFREUND
Ridder af Dbg., f. 1817, † 1891

Lorenz Christian Petersen Bierfreund fødtes den 2. December 1817 i København som Søn af Kaptajn ved Kastelsjægerne Frederik Ludvig Bierfreund og Wilhelmine Georgine Eisen; efter Moderens Onkel, Vinhandler Lorenz Petersen, til hvem Forældrene stod i Taknemmelighedsgæld, fik han dennes Navne ved Daaben. I 1819 blev Faderen udnævnt til Borgmester og Byfoged i Holbæk, og i denne By fik L. B. sin Skoleundervisning. Straks efter sin Konfirmation kom han *til Søs*; men det ensformige Liv om Bord tiltalte ikke hans livlige og foretagsomme Natur. Han blev da sat i *Handels-lære* i Holbæk og fik efter endt Læretid Ansættelse først i Altona, senere i Hull, og her modtog han ligesom sin Forretningsven Tietgen Impulser i flere Retninger. Efter sin Hjemkomst løste han 31. December 1844 Borger-skab som *Købmand i Nyborg* og etablerede en Forretning i Klude, Ben og gammelt Jern; Etableringen fandt Sted under lovende Udsigter; men Begivenheder, hvorover han ikke var Herre, medførte, at han 13. September 1845 maatte gøre Opbud; 15. November s. A. ekstraderede Skifteretten Boet til hans fri Raadighed, efter at han havde underkastet sig Kreditorernes Betingelser. Han fortæller selv i et Brev til Søsteren Marie den 7. December 1883 om Begivenheden og dens Forhistorie følgende, som han selv kalder

„ET BRUDSTYKKE AF MIN SELVBIOGRAFI“:

„Jeg forlod Hull med en meget varm anbefaling fra min 3-aarige Principal til hans Bankier i Hamburg, der modtog mig særdeles forekommende og gav mig Tilsagn om den bedste Støtte. Samtidig tryglede min Principals Broder, etableret i Hamburg, om at knytte Forbindelse med ham; men jeg havde Forstand nok til at indse, at en ung Mand, der skulde erhverve sig Tillid, stod sig bedre ved at arbejde med et ældre, anset og rigt Firma, end med et mindre og yngre, og jeg afslog derfor hans Tilbud. Ved min Hjemkomst til Nyborg betroede jeg min Barndoms trofaste Ven, Joh. Borring, alle mine Forhold, og hvorledes disse gav mig Haab om at arbejde godt. Jeg tog over til København, hvor min Principals gode anbefalinger beredte mig en ligesaa forekommende Modtagelse hos hans Broder der. Da der var gaet en kort Tid, gjorde jeg en Forretning, hvorved jeg fik Anledning til at trække den første Vekslen paa Firmaet i Hamburg; til min Overraskelse lod man Vekslen gaa tilbage med Protest, under det intetsigende Paaskud, at man nok havde indrømmet mig Kredit ved at lade andre trække Veksler paa dem, men ikke til mig selv at gøre det. Jeg red imidlertid Stormen af, uden at nogen mærkede det, grublede over, hvad der kunde have foraarsaget denne troløse Fremfærd, men kunde

ikke ret finde Grunden, da jeg selvfølgelig ikke kunde mistænke min prøvede, trofaste Ven, Borring. Efter et Par Maaneders Forløb spurgte August Suhr mig, om jeg ikke havde faaet en Veksel tilbage, og om jeg anede, hvem der havde foranlediget dette, og da jeg havde besvaret disse Spørgsmaal, betroede han mig, at det var Borring, der havde skrevet til alle mine Forbindelser, men krævede Løfte om ikke at ville lade mig mærke hermed uden i Tilfælde af nødvendigt Selvforsvar. — Der sad som Fange over Strandporten en Kieler-Student, Rosen, der i en Duel havde dræbt en anden Student; da jeg kom til Nyborg, fik Borring mig en Aften med op hos ham; men da han gjorde et daarligt Indtryk paa mig, kom jeg der ikke oftere, hvorover han var stødt. Aftenen før hans Frigivelse havde han adskillige unge Mennesker hos sig, deriblandt Rasmus Suhr og Borring; da de andre var blevet trætte af at drikke og gik, blev Borring alene tilbage. Han følte Trang til at give sit Hjerte Luft og betroede Rosen, at han ved at skrive til alle mine Forbindelser havde forpurret, at jeg blev til noget, og at jeg var en Person, de ikke burde indlade sig med. Selv en saa daarlig Person som Rosen følte sig dog saa indigneret over denne nederdrægtige Ondskab, at han betroede denne Samtale til Rasmus Suhr, da Rosen næste Morgen kom for at sige ham Farvel, og han betroede det igen til Faderen. Naturligvis trak jeg mig fuldstændig tilbage fra Borring, der aabenbart følte sig trykket ved dette pludselig saa nye Forhold, kun en Gang i et muntert Lag paa Postgaarden søgte han at vælte sig ind paa mig og trak sin Frakke af for at slaas; men med min bekendte Ro sagde jeg blot: „Tag Din Frakke paa og gaa hjem, det kunde blive for ubehageligt, ifald vi to skulde opgøre vort Mellemværende“, og han gik straks. Da jeg saaledes havde mistet min fine Forbindelse i Hamburg, blev jeg tvunget til at ty til det yngre Firma Christiansen & Larsen. Naar undtages, at jeg for en Forbindelse med et anset og rigt Firma i Leeds, med hvilket vi i Hull arbejdede meget, havde udført en Ordre paa en Ladning Hvede, som Firmaet, netop da jeg afskibede den, nægtede at modtage, alene fordi Prisen var faldet betydeligt, og ved hvilken Commissionsforretning jeg led et Tab paa Kr. 2.200,00, arbejdede jeg taaleligt godt. Navnlig gjorde jeg i Løbet af Vinteren 1845 en smuk Forretning ved Køb af 8 Ladninger Ben. Hertil maatte jeg skaffe Penge ved at trække Veksler paa mine nye Venner i Hamburg og brugte den Forsigtighed aldrig at have mere end een Ladning usolgt, idet jeg efterhaanden solgte dem til Christiansen & Larsen saaledes, at hvis Afskibningen gik godt, havde jeg Udsigt til en Avance paa 6—7.000 Kr. Men kort før Afskibningen faldede Christiansen & Larsen, og mine Veksler paa dem returnerede altsaa paa mig og skulde indløses. Min tidligere Principal i Hull, Joh. Christian-

sen, kom selv i de Dage til Nyborg og tilbød at intervenere mig, idet han dog stillede den Betingelse, at jeg skulde konsignere alle Benladninger til ham, der saa, naar de ankom til Hull, skulde sælge dem. Jeg vægrede mig ved at gaa ind paa et Arrangement, der kunde blive farligt for mig, ifald Priserne dalede, og foreslog, at han skulde overtage dem for egen Regning. Herpaa vilde han dog ikke indlade sig, og da jeg ingen anden Udvej havde til at møde mine tilbagevendende Veksler, maatte jeg bøje mig for ham. Priserne vedblev at stige, saa at det endog saa ud til, at jeg skulde gøre en glimrende Forretning; men netop da min første Ladning kom, var Tilførslen saa stærk, at Prisen gik ned fra 142 sh. til 95 – 100 sh., og Følgen blev, at ikke alene den tidligere Gevinst gik fløjten, men Ladningerne udbragtes til Priser, der endog tilføjede mig betydeligt Tab. Ligesom det oftere har hændet mig, havde jeg ogsaa her en dunkel Forudfølelse af, at der forestod noget slemt, og jeg indskrænkede mig derfor alene til at afvikle tidligere Engagements, og afholdt mig aldeles fra nye. Den endelige Opgørelse viste et bedrøveligt Resultat, hvilket jeg meldte til Hull. Christiansen kom straks til Nyborg og forlangte nu af mig, der havde haft ham med paa Løgismose, hvor han havde faaet Indtrykket af Velstand, at vi straks skulde rejse derhen, og jeg faa min Svoger til at dække Underbalancen. Jeg erklærede ikke at ville gøre et eneste Skridt i saadan Retning, idet jeg mente, at de, der havde tjent gode Penge ved mig, var nærmest til ogsaa at lide Tabet, og at jeg ikke vilde trække andre ned i min Søle. Han fnysede og tvang mig til at opgive mit Bo, uagtet jeg forestillede ham, at jeg vilde aflevere hver en Tøddel, jeg havde. Efter 2 Maaneders Forløb opnaaede jeg hos mine faa Kreditorer en Akkord, hvorved de nøjedes med 50 pCt., som forresten var mere, end der var i Boet. — Uden Midler, Bistand eller Kredit maatte det jo blive mig umuligt at tænke paa at fortsætte Forretningen i Nyborg, og jeg fandt da paa at udstede Indbydelse til Disconto Kassen. Kun igennem en stor Kamp lykkedes det mig at faa den oprettet, og jeg nød da den Lykke der at faa Ansættelse som Bogholder med 400 Rdl. aarlig Gage. Men ved Siden af mit ikke ringe Arbejde med den arbejdede jeg, hvor jeg kunde tjene noget; men bestandig stod den Tanke for mig: Du maa anstrenge Dig for at faa betalt hver Skilling, Dine Kreditorer har eftergivet Dig, ja, jeg gik endog saa vidt, at jeg fik den fortvivlede Idé at holde Aftenskole for Handelslærlinge, hvorved jeg den første Vinter tjente den for mig betydelige Sum af 192 Rdl. Vor Herre syntes at ville hjælpe mig til at løse denne Opgave, og jeg havde hvert Aar et efter Omstændighederne ret godt Overskud. Erfaring havde vist mig, hvilken beklagelig Stilling en Handelsmand indtager, naar han ikke har lidt Rygstød til at kunne afparere endog smaa

Uheld, og jeg mente derfor at kunne forsvare for min Ære at dele det aarlige Overskud i to lige store Dele saaledes, at Halvdelen holdtes tilbage til et Reservefond, medens Halvdelen sendtes Kreditorerne som Afdrag paa min Æresgæld. I 1855 var jeg saa kommet saa vidt, at jeg havde betalt enhver Skilling, jeg i 1845 havde maattet tigge mine Kreditorer om at eftergive mig, saa jeg kunde udstede et offentligt Proklama [^{22/8}], hvori jeg opfordrede Enhver, der maatte have nogen Fordring paa mig fra den Tid, jeg levede i Nyborg, og som ikke endnu maatte være fuldt betalt, til at melde sig; men selvfølgelig lod ingen høre fra sig. Det var et af de lykkeligste Øjeblikke i mit Liv, da jeg kunde sige mig selv fuldt ud at have fyldstgjort Ærens Krav, idet jeg troede med god Grund at turde mene, at det ikke kan andet end i alles Øjne at give en Mand fuld Oprejsning. — Jeg fortalte engang Peter Jensen, med Tilnavn „Cognac“, fra Nyborg, at Borring forleden her i Odense havde banket Biskop Gads Søn. Sladderhovedet rapporterede det straks til Borring, fra hvem jeg fik et skarpt Brev, hvori han krævede mig til Regnskab ikke alene herfor, men ogsaa for min tilbagetrukne Opførsel imod ham. Jeg svarede, at jeg næste Søndag i Nyborg skulde være til hans Tjeneste, skrev til Grosserer Christiansen i København, at Borring vilde vælte sig ind paa mig, og bad ham derfor sende mig det Brev, jeg vidste, han i 1844 havde faaet som Advarsel imod mig, og jeg tilføjede, at efter at jeg havde fuldtud opfyldt Ærens Krav over for ham og alle andre Kreditorer, troede jeg at maatte have Krav paa denne Erkendtlighed fra hans Side. Han svarede, at under hans Kontors Ombygning laa alle Papirer paa Loftet, saa at han ikke kunde komme til dette Brev, men gengav efter Hukommelsen dets Indhold. — Ankomsten til Nyborg søgte jeg Borring paa Postgaarden, i hvis Port jeg mødte ham, og vi spadserede da om Volden. Han var kæphøjet; men da jeg med største Ro hørte ham — thi jeg kan være frygtelig rolig, naar jeg alvorlig vil — mindede jeg ham om hans Breve til alle mine Forbindelser. Han indigneredes frygtelig over sliq ubeføjet Sigtelse; men da jeg viste ham Christiansens Brev, blev han aldeles lam og vedgik sin Handling. Jeg fortalte ham, at han var en topmaalt Slyngel ved saaledes at misbruge sin bedste Vens Tillid; men jeg forstod godt, hvorledes det var gaaet til, og at han alligevel ikke var saa stor en Slyngel, som det syntes. Hans Svoger, Prokurator Saxtorph, laa jo i stadig Fejde med Fader, og da hans direkte Angreb paa ham altid mislykkedes, saa maatte der findes en Maade, hvorpaa Fader ret kunde saares ad indirekte Vej. Da Borring skyldte ham Penge, saa tvang han ham til at gøre denne Skurkestreg. Borring vedgik Rigtigheden heraf og var tilsyneladende angerfuld. Naar man nu kaster et Tilbageblik paa denne Historie, saa synes det ret

naturligt at fremgaa, at jeg faldt som Offer for Saxtorphs Fjendskab til Fader, idet jeg gennem Midlet „Borring“ berøvedes den solide Forbindelse i Hamburg og kastedes over i det usolide, der da ved sit Fald drog mig med sig, desværre havde jeg det Uheld at have en rig Svoger; thi der er for mig ingen Tvivl om, at det var min Protest imod blot at gøre et Forsøg paa at faa Hjælp af Hansen, der irriterede Christiansen fra Hull i den Grad, at han tvang mig til Fallit, hvad han ellers ikke vilde have gjort. Ogsaa fra ham fik jeg senere en fyldig Opregnsning, saa at han endog bad mig om Forladelse for sin Opførsel imod mig; men videre Omtale heraf vilde gøre dette allerede lange Produkt altfor vidtløftigt.“

L. B. omtaler til Slut den trofaste Støtte, hans Hustru var ham i Modgangens Dage, og hvorledes hun trolig bestyrkede ham i hans Forsæt om først at klare Æresgælden, førend de fandt Raad til at nyde Livet en Smule.

Trods sit Uheld var L. B.s Virketrang ukuet, og han tog nu Initiativet til at faa afhjulpet de utilfredsstillende Kreditforhold, hvorunder Købmandsstanden maatte arbejde. De fleste Provinskøbmænd havde dengang Blankokredit i København og Hamburg, og som Regel hos to Firmaer i i hver By, saaledes at de ved Vekslernes Forfaldstid dækkede hvert af Firmaerne med Veksel paa det andet Firma. Ved Siden heraf havde de som Regel en lokal Blankokredit hos en af Provinsens større Kornhandlende, og for saadan Kredit blev der betalt 6 pCt. og $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig af den Gæld, som havde henstaaet uomsat i Maanedens Løb. Det var ikke billige Penge, og man kendte ingen andre Kreditformer og ingen kreditgivende Firmaer længere borte end København og Hamburg. Sterlingveksler eksisterede ikke. Disse utilfredsstillende Forhold mente man at komme ud over ved at faa en Bank etableret, og man søgte at formaa Nationalbanken til at anlægge en Filial i Odense. Efter at Ansøgningen om Oprettelse af en saadan var afslaaet, udstedte L. B. i Nyborg den 28. Marts 1846 gennem „Fyens Stifts Adresse-Avis“ den 30. s. M. en „Indbydelse til ved Actietegning at oprette en Disconto-Casse i Odense“. Under 6. April s. A. fremkom en lignende Indbydelse fra Gæstgiver Lacoppidan i Svendborg, og endelig indbød Proprietær Lüders til Blangstedgaard den 14. s. M. til Oprettelse af en Amortisations-, Disconto- og Laaneforening for Fyens Stift i Odense. Som Følge af disse kort paa hverandre følgende Indbydelser udstedte L. B. allerede 16. s. M. en Opfordring til et offentligt Møde hos Gæstgiver Strøm i Odense, for der at sammensmelte disse Projekter eller afgøre, hvilket af dem der burde arbejdes hen paa at realisere. Denne Opfordring fandt livlig Imødekommen, og i Mødet den 29. April vedtoges det at forene L. B.s og Lüders' Planer samt at overdrage Sagens

videre Fremme til et Udvalg, bestaaende af Købmændene E. B. Muus, P. Richardt, Joh. P. Voigt, Prokurator S. Hansen og Sæbesyder J. G. Valentin, samt for Landet Kammerherrerne C. F. O. Benzon og C. Sehestedt-Juul, Proprietær E. Lüders og Kammerraad Hillerup, hvilken sidste dog undslog sig for at bidrage til Fremme af en Sag, som han da ivrig bekæmpede, medens han dog efter ikke lang Tids Forløb blev den største Aktionær; til Sekretær valgtes L. B. Under 23. Maj udstedte Udvalget sit Udkast til Lovene, hvori af Lüders' Forslag var optaget den Bestemmelse, at en stor Del af Aktierne kunde indbetales med mindst 2 pCt. hver Termin, medens det til enhver Tid stod enhver frit at indbetale større Beløb eller hele Resten. Medens Tegningen af disse Indskudsaktier, eller, som de kaldtes, Amortisationsaktier, gik temmelig rask, var Tegningen til de kontante Aktier, navnlig som Følge af Demonstrationer, saa ringe, at der, da Generalforsamlingen den 26. November besluttede at lade Banken træde i Virksomhed i December Termin, kun var tegnet 30.000 Rdl. Paa denne Generalforsamling valgtes Repræsentanterne, og i et Møde af disse den 7. December valgtes Kammerherre Sehestedt-Juul til Formand og til Direktører Sæbesyder Valentin, Justitsraad Wegener, Købmand Muus, Købmand Voigt, Proprietær Lüders, og L. B. derefter til *Bogholder*, hvorefter Instituttet den 15. December begyndte sin Virksomhed i Brændevinsbrænder, Blomsterfabrikant Petersens Gaard paa Albanitorv, hvor nu Industripalæet ligger; allerede i Efteraaret 1847 flyttedes til Bisp Jens Andersen Beldenaks Gaard paa Flakhaven, der blev nedrevet 1857, og Instituttet flyttede tilbage til Albanitorv, hvor det fik Lokaler i den Bygning, der ligger mellem Læseforeningen og Industripalæet; i 1872 paa-begyndtes Opførelsen af en Bygning paa Hjørnet af Flakhaven og Vestergade, hvortil Banken flyttede 1873. Kort efter at Virksomheden var begyndt, samlede Kapitaler i rigelig Mængde, og hele den kontante Aktiekapital, 100.000 Rdl., var allerede i Januar 1847 fuldt optaget. Ved den store Pengekrise 1857 paaførtes Banken store Tab, hvilke den opsparede Reservefond var fuldstændig i Stand til at afholde. L. B. blev 18. Januar 1858 kst. Direktør, 28. Juli s. A. udnævntes han til *administrerende Direktør*. Ved det Møde af Delegerede fra samtlige Provinssæder, der den 8. August 1859 afholdtes i København for at raadslaa om Forandringer i Provinssædernes Organisation og Virksomhed, og hvortil ogsaa Direktører resp. i Nationalbanken, Privatbanken og Københavns Laanebank var indbudte, vedtoges forskellige Resolutioner, der lagdes til Grund for en Omorganisation af „Fyens Disconto Kasse“, foreslaet af en til Udarbejdelse af nye Love for denne nedsat Komité, hvilke Love derefter vedtoges af Generalforsamlingen den 1. December 1859. Disse Love, der gav Kassen en mere udvidet Virksom-

Fyens Disconto Kasse 1874

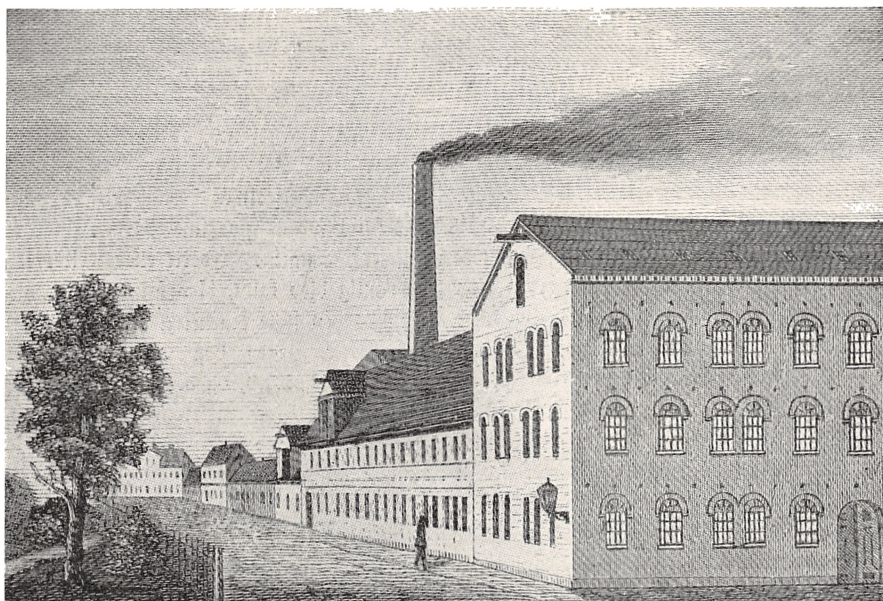
hed, omfattede alle almindelige Bankforretninger, blev siden ændrede ved Generalforsamlingsbeslutninger den 5. Januar og 18. November 1874. Aktiekapitalen udvidedes i 1866 til 1.000.000 Rdl.; da L. B. i 1891 døde, var den paa 3.400.000 Kr. „Fyens Disconto Kasse“ er det første Bankinstitut, der ved private Kræfter er oprettet her i Landet, og først efter en Del Aars Forløb oprettedes der lignende Banker i andre Byer, der alle tog den til Forbillede.

L. B. løste 18. Juni 1856 Borgerskab som *Købmand* i Odense og paa-begyndte s. A. i Forening med Fabrikant Blædel Oprettelsen af et Bomuldsvæveri, *Odense Dampvæveri*, i en mindre Ejendom i Vindegade, hvori M. P. Allerup havde drevet Savskæreri; en Dampmaskine paa 3 H.K. levede Trækkraften til 24 mekaniske Væve. 1857 udtraadte Blædel, og L. B. erhvervede Ejendommen Vindegade 14, Matr. Nr. 511 a, Fabriksbygningen udvidedes og yderligere 24 Væve samt en Dampmaskine paa 12 H.K. anskaffedes. I 1870 opførtes en Sidebygning, i hvis underste Etage opstilledes 36 Væve, og Aaret derefter i anden Etage ligeledes 36 Væve, saa Fabriken i 1871 arbejdede med 120 Væve, til hvis Drift den tidligere Dampmaskine afløstes af en ny paa 20 H.K. Han erhvervede s. A. Vindegade 12, Matr. 351 e. De to sidstnævnte Udvidelser var udelukkende til Frembringelse af Hvidevarer; men i 1872 opførtes en større 3-etages Bygning, i hvis nederste Etage opstilledes 30 ny Væve, medens Bygningen blev indrettet til at optage endnu flere; Fabriken havde saaledes 150

Væve, hvoraf 100 til Vævning af Lærreder og Bommiesier og 50 til Tilvirkning af farvede Bomuldstøjer, tillige havde Fabrikken sit eget Farveri til Farvning af det Bomuldsgarn, der forbrugtes; den beskæftigede paa den Tid 130 Mennesker, hvoraf de 20 var Børn. 1873 erhvervedes Vindegade 16, Matr. Nr. 511, 512; de tre Ejendomme har nu Nr. 133. Fabrikken vandt flere Gange Prisbelønninger for sine Varer, der bestod af blegede og ublegede Tvistlærreder, Bommiesier og Bomuldstøjer i forskellige Mønstre og ægte Farver. Selv om der ikke kunde konkurreres med adskillige andre Lande, og navnlig ikke med England, i Artikler henhørende til denne Klasse, deltog L. B. som eneste danske Udstiller af Bomuldsvarer i Industri- og Kunststillingen i London 1862, og hans Varer, der beskrevs som gode og smukke i Mønstreet, blev solgt paa Udstillingen. 1863 købte han Vestergade 97, Matr. Nr. 331 b, nuv. Nr. 95, og her fik Fabrikken Kontor, ligesom han selv boede her til sin Død. I 1883 hjemsøgte Byen af en Række mystiske Ildebrande, og heller ikke L. B.s Fabrik gik Ram forbi; Kl. 2 om Morgenen den 29. September opstod der Ildløs i Fabrikken, og ved Brandvæsenets Ankomst stod Farveriet og hele den vestlige Del af Fabrikken i Flamme. Det lykkedes ved energiske Anstrengelser at afskære Ilden fra den store ny Bygning paa Hjørnet af Vindegade og Odinsgade, der blev aldeles uberørt af Ilden. Om dennes Opkomst blev intet opklaret; men det formodedes, at den var begyndt i eller ved Tørrestuen. 1887 overdrog L. B. Virksomheden til sine to Sønner, Frederik og Carl, sidstnævnte udtraadte af Firmaet 1892, og s. A. solgtes Fabrikken til Harry Dessau & Co.

L. B. stod i Spidsen for *den fyenske Industriudstilling i 1858*, som i Forbindelse med det samtidig afholdte Industrimøde blev Anledning til Oprettelsen af *Fyens Industriforening*, der senere under hans Formandskab smeltedes sammen med *Odense Haandværkerforening*.

Fra 1860 til sin Død var L. B. Formand for Direktionen i *Kreditforeningen af Grundejere i Fyens Stift*; denne Forening dannedes ved Kundgørelse af 20. Marts 1860, der stadfæstede de af Foreningen vedtagne Statutter, hvilke, efter Foranstaltning af Fyens Stifts patriotiske Selskab, var udarbejdede af et af samme i dette Øjemed nedsat Udvalg. Trods det, at Kreditforeningen af Grundejere i Sjælland allerede forlængst var blevet udvidet til ogsaa at omfatte Fyen og derfor havde antaget Navnet Kreditforeningen af Grundejere i de danske Østifter, var den dog næsten uden Betydning for Fyen. Da Trangen til Prioritetslaan i Aarene 1858 og 1859 blev følelig i Provinsen, foreslog ovennævnte Udvalg Oprettelsen af et selvstændigt Institut for Fyen, der traadte i Virksomhed den 7. Maj 1860.

Odense Dampvæveri 1874

I Januar 1861 indvalgte L. B. i *Kommunalbestyrelsen* — det senere *Byraad* — hvori han havde Sæde til 1872. Saa godt som enhver Sag, der kom til Behandling, havde hans Interesse, og det var utænkeligt, at der kunde holdes et Møde, hvori han ikke lod sig høre adskillige Gange. Han var rig paa Evner og rig paa Idéer. Selve den mægtige Skikkelse røbede elementær, fysisk Kraft, og naar han stor og bred stod paa en Talerstol, fyldte han den helt, baade legemligt og aandeligt. Hans Stemmemidler stod i Forhold til det øvrige. Naar han i en oprørt Forsamling — f. Eks. paa et Socialismøde i „Pantheon“s Cirkus — ret kunde faa Lejlighed til at bruge sin Røst, kunde det ligefrem runge i Væggene, og selv den mest respektløse Socialist tav uvilkaarligt, imponeret af denne moderne Herkules. Selv i den ellers saa fredelige Byraadssal kunde han ofte fare nok saa voldsomt frem. Tro mod sin Overbevisning og usnobbet ligeglad, om han lagde sig ud med selv de højeste Autoriteter, satte han altid hele sin Personlighed ind paa den Sag, han kæmpede for. Men det bør straks tilføjes, at han havde et varmt Hjerte bankende bag den brede Bringe, og af Natur var han vel nærmest godmodig. Det er betegnende for ham, at han trak sig ud af Byraadet, fordi et Medlem, med hvem han havde taget en kraftig Dyst, bagefter vægrede sig ved at række ham Haanden. At Tonen i Byraadet i hans Tid ofte kunde blive noget uparlamen-

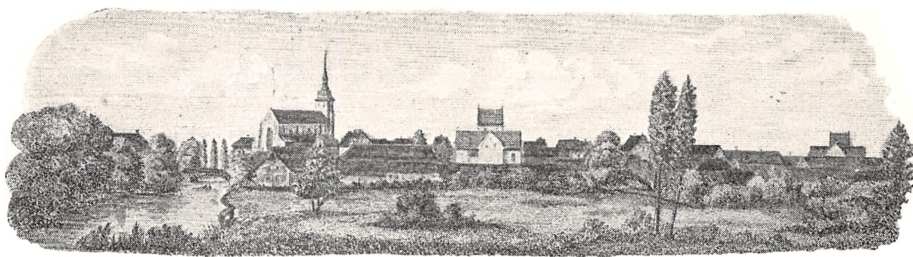
tarisk, kan efter det foregaaende ikke overraske. I samme Grad, som han kæmpede for det kommunale Selvstyre og raabte Vagt i Gevær, naar mente det truet, i samme Grad kæmpede Borgmester Mourier for Autoriteternes Ret. Særlig Byens Markvæsen, Fattigvæsenet (han var Fattigforstander for Sct. Knuds Sogns 2. Distrikt), Kanalen og Jernbanesagen havde hans Interesse. Det skyldes væsentlig ham, at Byens Markjorder kom under rationel Kultur, og ham tilkommer ogsaa Æren for Købet af Kræmmermarken, som Kommunen i 1868 købte af Aaløkkegaardens Ejer, Jægermester H. C. Steenbach; L. B. var Sjælen i den Bevægelse, som skaffede Fyen Nyborg—Strib Banen længe før paatænkt efter den oprindelige Plan for Anlægget af de jysk-fyenske Statsbaner, og det skyldtes ogsaa ham, at Banegaarden blev lagt paa Aaløkkegaardens Terræn. Kommunalforfatningens Ændring i 1868 gav Anledning til vidtløftige Debatter om Byens Administration. Medens L. B. som Ordfører for Flertallet holdt paa „staaende Udvalg“ for de vigtigste Administrationsgrene med kommunale Embedsmænd til Besøgelse af den daglige Drift under Udvalgets Kontrol og stadige Medvirken, var Prokurator Th. Borch imod disse Udvalg, der formentlig vilde gribe for meget ind i Kommunalembetsmændenes Dispositioner og derved svække deres Interesse og Ansvarsfølelse. Byraadet burde indskrænke sig til at udøve den bevilgende og kontrollerende Myndighed og ikke uden tvingende Nødvendighed blande sig i selve Administrationens Enkeltheder. L. B. sejrede, og Borch nedlagde kort efter sit Mandat, officielt af Hensyn til sin store Forretning, men reelt sikkert af Misfornøjelse med den Retning, Udviklingen havde taget. Navnlig fandt han L. B. alt for dominerende. Ved Valget 1872 trak L. B. sig ud af Byraadet, idet han ikke ønskede Genvalg.

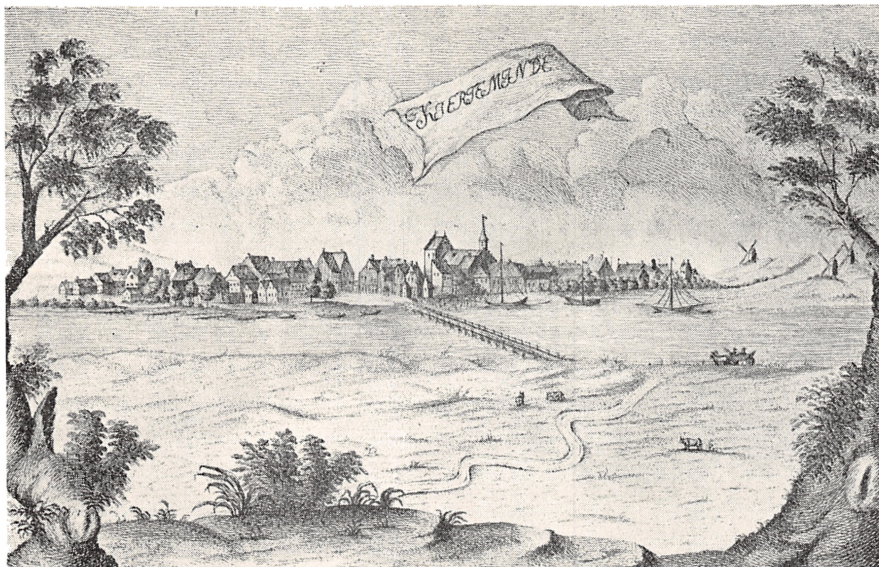
Uden for L. B.s egentlige Livsgerning var Handel, Søfart og Industri de Emner, som han især syslede med. Han var saaledes Stifter af *Odense Handelsforening* og tilvejebragte som denne Forenings Formand en Samvirken blandt Byens Handlende, der tidligere ikke havde været kendt. I 1861 ophævedes det gamle Købmænds laug, og 4. Februar 1862 stiftedes Handelsforeningen, og Byen fik en Organisation, der skulde varetage Standens Interesser, optræde paa dens Vegne i store og smaa Ting og arbejde paa at skabe Forhold, som kunde komme ikke saa meget den enkelte Købmand som hele Standen til gode. L. B. var Foreningens første Formand og fungerede som saadan til 1869; i 1875 blev der gjort Forsøg paa at faa L. B. ind i Bestyrelsen igen, men han vilde ikke, bl. a. fordi han stod i skarp Opposition til en Plan om at oprette en Fondsbørs i Odense; men i 1880 lod han sig atter vælge til Formand og sad som saadan til December 1886, da han nedlagde sit Mandat, fordi der i Bladene var

blevet rettet Angreb paa ham som Bankdirektør for Fyens Disconto Kasse, Angreb, der gik ud paa, at han var en Hindring for en billigere Rentefod for Handelsstanden. 15. December 1871 stiftede han et Legat paa 2.000 Rdl., der bestyres af Handelsforeningen, og har til Formaal at hjælpe agtværdige Købmænd i Odense — der ved uheldige Omstændigheder er bragt ude af Stand til at opfylde deres Forpligtelser — ved Laan, der dog ikke maa overstige 2.000 Kr. L. B. optoges den 2. December 1887 som Æresmedlem af Foreningen. Det var fra Handelsforeningen, at Stødet (1862) udgik til, at københavnske Aviser regelmæssig bragte en Liste over ind- og udgaaende Skibe, hvilke Oplysninger man hidtil havde maattet søge i hamborgske Aviser, hvor disse Oplysninger dog bragtes temmelig ufuldstændigt; og (1878) til Etablering af den ugentlige københavnske Smørnotering; samt (1883) til den Samvirken mellem Handelsforeningerne i Provinserne og Grosserer-Societetets Komité, der finder sit Udtryk i Handelsmøderne. Baade i og udenfor Handelsforeningen gjorde han sig til Talsmand for Havnevæsenet, og medens mange, efter at vi havde faaet Jernbaner, mente, at disse skulde være Handelsaarne, og Kanalen for Fremtiden kun vilde faa en underordnet Betydning, saa der ikke var Anledning til at ofre ret meget paa dennes Uddybning, hævdede han det modsatte og gjorde sine Anskuelser saaledes gældende, at Byraadet gik med til en Uddybning af indtil 13 Fod, og da dette var naaet, tog han Ordet for at gaa til den Uddybning til 15 Fod, der senere blev gennemført, og Tiden viste, at hans Fremsyn var rigtigt. Allerede i 1857 var han virksom for, at der kom en regelmæssig Dampskibsforbindelse i Stand imellem Odense og København, og i 1867 tog han Initiativet til Dannelse af det Dampskibsselskab, som anskaffede Damperen „Sct. Knud“; senere, da han indsaa, at Handelens Interesser bedst blev varetaget, naar alle Dampskibe, som besejlede de hjemlige Havne og de Havne i Udlandet, hvormed vi stod i livlig Forbindelse, var forenede i eet Selskab, arbejdede han ligesaa ivrigt for dette Skibs Overgang til Det forenede Dampskibsselskab. Det er foran anført, at det skyldes ham, at Industri- og Haandværkerforeningen forenedes, og en af de Frugter, som denne Sammenlutning affødte, var Oprettelsen i 1864 af *Haandværkernes Spare- og Laanekasse*, hvad der nærmest var hans Værk. I 1867 blev L. B. Formand for Bestyrelsen i *Albani Bryggeri*, der oprindelig var et Interessentskab, stiftet i 1859, men som i ovennævnte Aar overgik til Aktieselskab. I 1867 stiftedes *Fiskeriselskabet i Odense* med ham som Formand; Selskabet blev dannet med det Formaal at frømme Fiskeriet i Fjorden og den tilgrænsende Del af Kattegattet; men Forsøget mislykkedes, og Aktiekapitalen gik tabt. 12. Maj 1873 stiftedes *A/S Munke Møllens Fabrikker* i Odense, og

L. B. valgtes til Formand for Bestyrelsen; Formaalet var dels ved Vandkraft, dels ved Dampkraft at drive Klædefabrikation. Da der arbejdedes for Anlæg af *Sydfynske Jernbaner*, tog L. B. levende Del i alle de Møder og Forhandlinger, der i den Anledning fandt Sted, og var fra 1874—76 Medlem af Direktionen for Det sydfynske Jernbaneselskab, derefter Medlem af Repræsentantskabet og fra 1887 Næstformand for samme.

Der blev i de Aar, L. B. levede i Odense, ikke udført ret mange større fælles Foretagender paa Handelens og Industriens Omraader, uden at han enten havde givet Stødet dertil eller været med til at føre dem ud i Livet. Han blev 3. August 1861 R. af Dbg. Den 27. Juni 1891 afgik han ved Døden efter længere Tids Svagelighed og et kort Sygeleje. „Hermed,” skrev Fyens Stiftstidende, „er afsluttet et Livs Virksomhed, der i mange Henseender har været af stor Betydning for Samfundet og ikke mindst for Odense By, hvor Mindet om den Hedengangne vil blive bevaret i kærlig og taknemmelig Erindring gennem mange Slægtled.” Den 3. Juli foregik Jordefærden fra St. Knuds Kirke under meget stor Deltagelse, blandt Følget saas ogsaa Tietgen. Stiftsprovst Damgaard, der holdt Ligtalen, knyttede sine Betragtninger især til de Ord, „at Træet skal kendes paa sine Frugter“. Den Afdødes Liv havde baaret megen Frugt; paa hvert Blad i Odense Bys Historie for de sidste 40 Aar var hans Navn indskrevet iblandt de første, og det saaledes, at han ikke veg tilbage for Vanskelighederne, men gennemførte, hvad han tog sig for. Under det kraftige Ydre boede et blødt Hjerte, som glædede sig ved at lindre Næstens Nød. Alle disse Evner og Naturgaver var Naadegaver, hvad den Afdøde ogsaa i Troen paa Frelseren erkendte. Til sidst omtalte han det smukke Familieliv, hvori den Afdøde havde fundet Hvile efter Arbejdet. Efter Sørgehøjtideligheden blev Kisten baaret ud af Kirken af Arbejdere fra den Bierfreundske Fabrik. Paa hans Grav paa Odense Assistens Kirkegaard satte Medarbejdere og Venner en Mindesten.

Kerteminde

Slægten BIERFREUND skal ifølge en Tradition stamme fra Salzburg, hvorfra en Nicolai Bierfreund skal være blevet udvist af Ærkebiskoppen. Han skal sammen med to af sine Brødre, hvoraf den ene antog Navnet Wassermann, den anden Navnet Weinschenck, være kommet til Danmark.

I Begyndelsen af det attende Aarhundrede træffes Navnet første Gang her i Landet, hvor det blev baaret af tre Mænd, der maa formodes at have været Brødre.

Første Slægtled.

I. NICOLAI JACOBSEN BIERFREUND, f. ca. 1688, Tobaksspinder og Købmand, 1725 Kæmner, 1728—31 eligeret Borger, 1733 Overformynder i Kerteminde, var en af Byens største og mest forformuende Købmænd¹⁾, begr. 9. Nov. 1736 i den store aabne

¹⁾ V. Woll: Samlinger til Kertemindes Historie (Manuskript i Landsarkivet for Fyen), samme: Fra Kertemindes Fortid. Kerteminde 1925, S. 32, 53, og Aarvog for Hist. Samf. f. Ods. og Assens Amter II. Bd. S. 464 f. og VI. S. 56, 58.

- Begravelse i Kerteminde Kirkes søndre Udskud; v. 1° t. MAREN JØRGENS DATTER, begr. 20. Jan. 1721 i Kerteminde (D. af Købmand Jørgen Nielsen smst.); 2° 2. Maj 1721 smst. t. SUSANNE HERMANSDATTER BROCH, dbt. 25. Okt. 1701 smst., † 2. Juni 1771 i Faaborg, begr. 6. s. M. i Faaborg Kirke (D. af Købmand Herman Nielsen B. og Dorthe Andersdatter Bager) (v. 2° 1. Juni 1745 i Faaborg t. Vejer og Maaler CONRAD HANSEN PIIL, † 20. Maj 1748 smst.). Børn: *Andet Slægtled I*.
2. JØRGEN JACOBSEN BIERFREUND, var i 1725 Skomager i Nyborg.
3. SIMON JACOBSEN BIERFREUND, var fra 1723 til 7. Febr. 1725 Oldermænd for Skomagerlauget i Nyborg, † 4. Dec. 1737 smst.: g. m. DORTHEA SIMONSDATTER. Børn: *Andet Slægtled II*

Andet Slægtled.

I.

Tobaksspinder og Købmand

NICOLAI JACOBSEN BIERFREUNDS Børn

af 1ste Ægteskab med MAREN JØRGENS DATTER:

1. KIRSTINA BIERFREUND, dbt. 12. Maj 1720 i Kerteminde, begr. 13. Nov. 1721 smst.
2. Et lidet Barn, begr. 23. Febr. 1721 i Kerteminde.

af 2det Ægteskab med

SUSANNE HERMANSDATTER BROCH:

3. JACOB BIERFREUND, dbkf. 15. Febr. 1722 i Kerteminde; løste 6. Juli 1744 Borgerskab som Købmand i Faaborg, opsagde 1. April 1758 Borgerskabet og flyttede til Assens, hvor han 9. Maj s. A. løste Borgerskab som Købmand¹⁾; † 8. April 1773 smst.; begr. 13. s. M. i Holevad Kirke; v. (i Huset) 25. Juni 1744 i Faaborg t. BIRGITTE ERREBOE, f. 9. Juli 1723 smst., † 8. Juli 1803 i Assens (D. af Købmand Hans Christian E. og Anne Cathrine Hvalsøe). Børn: *Tredie Slægtled I*.
4. HERMAN BROCH BIERFREUND, dbt. 24. Aug. 1723 i Kerteminde; løste 22. April 1745 Borgerskab som Købmand i Faaborg,

¹⁾ se L. Maaløe: Assens gennem 700 Aar. Odense 1936. S. 137.

Nyborg

sad 27. Aug. 1771 arresteret i København, var i 1798 Betjent i Faaborg; † 19. Nov. 1802 smst.; v. 7. Jan. 1745 smst. t. ANNE DOROTHEA NIELSDATTER REPSØE, f. ca. 1724, † 12. Marts 1798 i Faaborg. Børn: *Tredie Slægtled II.*

5. JENS OTTO BIERFREUND, dbt. 1. Juli 1726 i Kerteminde, begr. 23. s. M. smst.

II.

Skomager SIMON JACOBSEN BIERFREUNDS Børn med DORTHEA SIMONSDATTER:

- I. KIRSTINE BIERFREUND, dbt. 12. Juli 1730 i Nyborg, begr. 2. Okt. 1783 i Odense (St. Knud) som Almisselem; v. 19. Febr. 1761 smst. (St. Knud) t. HENRICH HENRICHSEN OMANN, f. ca. 1710; begr. 21. Marts 1776 smst. (St. Knud): løste 19. Juli 1747 Borger-skab som Handskemager i Odense, var ved sin Død Betjent. (v. 1° 14. April 1747 smst. (St. Knud) t. ELSEBETH PEDERS-DATTER, begr. 14. Juni 1753 smst. (St. Knud); 2° 30. Okt. 1754 smst. (St. Knud) t. ANNE KIRSTINE CHRISTENSDATTER,

begr. 6. Juni 1760 smst. (St. Knud.) En Søn af dette Ægteskab var Sognepræst til Vissenbjerg SIMON (JACOB ell. JACOBSEN) OMANN, dbt. 28. Juni 1761 i Odense (St. Knud), † 21. Marts 1848 smst. (St. Knud).

2. DORTHEA BIERFREUND, f. ca. 1735, levede i 1738.

Tredie Slægtled.

I.

Købmand JACOB BIERFREUNDS Børn med BIRGITTE ERREBOE:

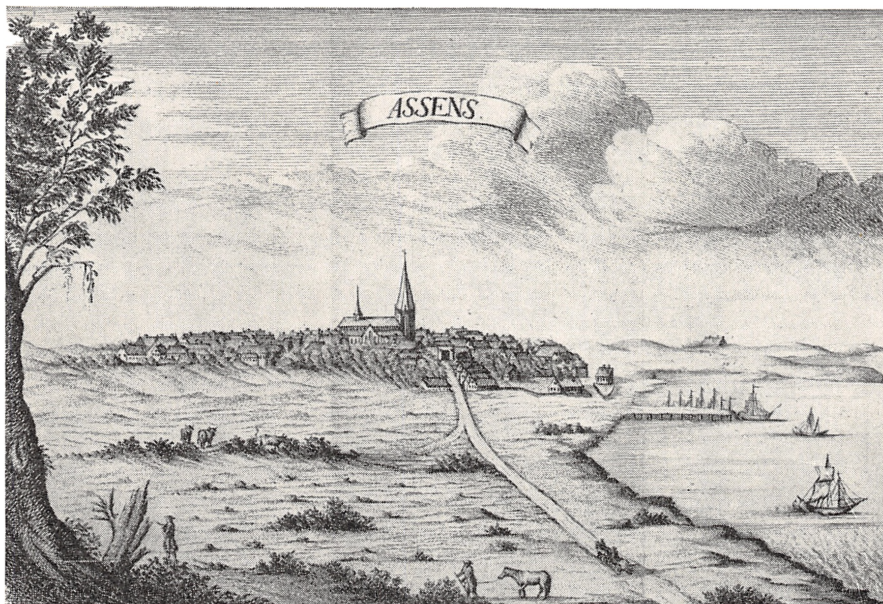
1. SUSANNE BIERFREUND, f. 14. Okt. 1748 i Faaborg, † 26. Marts 1823 i Assens Hospital. Ugift.
2. NICOLAI BIERFREUND, f. 18. Marts 1750 i Faaborg; Student 1767 fra Odense, 27. Maj 1772 cand. theol., 22. April 1778 Sognepræst til Udby, Vends Herred, 14. Juni ord., laa i en Aarrække i Strid med sin Sogndegn Michel Nielsen Barsøe¹⁾, 6. Dec. 1811 Sognepræst til Vørslev og Jordløse, † 25. Juli 1827 i Vørslev²⁾; v. 1° (i Huset) 1. Dec. 1779 i Odense (St. Hans)³⁾ t. ANNA MARGRETE HENRIKSEN, dbt. 18. April 1760 i Haarslev, † 20. Nov. 1813 i Vørslev (D. af Sognepræst til Haarslev Søren Nielsen H. og Anna Marie Elisabeth Christensdatter Erreboe⁴⁾); 2° 5. Maj 1815 i Vallekilde t. HENRIETTE JOHANNE RIPS, f. 30. Nov. 1784 i Thisted, † 4. Nov. 1872 i Kalundborg, begr. i Vørslev (D. af Kirurg Johan Vilhelm R. og Christiane Schandorph). Børn af Iste Ægteskab: *Fjerde Slægtled I.*
3. HANS CHRISTIAN BIERFREUND, f. 8. Okt. 1753 i Faaborg, † 1763 i Assens, begr. 4. Marts i Holevad Kirke.
4. CHRISTIANE KATHRINE BIERFREUND, f. 25. April 1755 i Faaborg, † 5. Juni 1834 i Vordingborg; v. (i Moderens Hus) 13. Aug. 1777 i Assens t. NIELS JENSEN SØTOFT, f. ca. 1755;

¹⁾ om Striden og dens Aarsager se Aarvog for Hist. Samf. f. Ods. og Assens Amter III. Bd. S. 607–17.

²⁾ om hans Forfatterskab se Ehrencron-Müllers Forfatterleksikon.

³⁾ jfr. Fyens Bispe Arkiv. Stiftets alm. Breve 1815. Nr. 245.

⁴⁾ † 4. Maj 1820 i Odense, v. 2° 22. Okt. 1783 smst. t. Raadmand, Postmester og Købmand Mathias Kurrelbaum, † 22. Juni 1793 smst.

Assens

lærte Bagerprofessionen i Haderslev, gjorde 10. Maj 1777 sit Mesterstykke i Assens, hvor han 1. Juli s. A. løste Borgerskab, kaldes 1787 Portbetjent, var 1793 uegnet til at være Væрге for sin Søsters Børn, i 1803 var hans Opholdssted ukendt; † 21. Marts 1831 i Assens som Hospitalslem (S. af Husejer Jens S. i Køng og Dorthe Thomasdatter).

5. ANNA KIRSTINA DOROTHEA BIERFREUND, f. 3. Okt. 1756 i Faaborg, † 19. Juni 1804 i Assens; v. 22. Okt. 1777 smst. t. OVE CHRISTIAN(SEN) BREUM, f. ca. 1752; var ved Vielsen Korporeal i Major Kabus' Eskadron, kaldes 1782 aft. Vagtmester, 1784 Portbetjent; † 19. Jan. 1787 i Assens.

II.

Købmand HERMAN BROCH BIERFREUNDS Børn med ANNE DOROTHEA NIELSDATTER REPSØE:

1. NIELS ANDERSEN BIERFREUND, f. 9. Okt. 1745 i Faaborg, † 15. Okt. 1747 smst.

2. NIELS ANDERSEN BIERFREUND, f. 17. Marts 1748 i Faaborg; 3. Jan. 1770 Attest som Styrmand, 19. April s. A. indrulleret paa Københavns Extraruller, løste 1. Maj 1771 Skipperborgerskab, indr. i København 31. Aug. 1779 som Overstyrmand paa Snauen „Eleonora“ til Guinea og Vestindien, indr. i København 27. Juli 1782 som 2. Styrmand paa det private Skib „Norske Løve“ i i Ostindierejse 1782—85, Skipper i Saxkøbing; † 10. Sept. 1831 smst.; v. 27. Juli 1796 smst. t. ANNE MARIE NASS, f. ca. 1772, † 7. Jan. 1839 i Saxkøbing. Børn: *Fjerde Slægtled II.*
3. NICOLAI BIERFREUND, f. 2. Dec. 1750 i Faaborg, † inden Konfirmationsalderen.
4. PEDER JØRGENSEN BIERFREUND, f. 12. Febr. 1753 i Faaborg; løste 9. Marts 1778 Borgerskab som Skipper smst., var blandt Stifterne af „Faaborg nye Skipper Fattig-Kasse“ (1797¹⁾), løste Borgerskab som Købmand og Brændevinsbrænder 18. April 1806, udslettet 2. Jan. 1829; † 24. Jan. 1832 i den Plougske Stiftelse smst.; v. 1° (i Huset) 6. Febr. 1782 smst. t. ANNA CATHARINA MØRCH, f. 20. Dec. 1748 smst., † 4. Aug. 1803 smst. (D. af Skipper Michael Christiansen M. og Anne Jacobsdatter); 2° (i Huset) 16. Maj 1806 smst. t. CHRISTIANE HANSEN, f. ca. 1760, † 12. Dec. 1834 i den Plougske Stiftelse i Faaborg (g. 1° m. Købmand CORNELIUS PLOUG, † 17. Dec. 1805 i Faaborg, 60 Aar gl.). Børn: *Fjerde Slægtled III.*
5. SUSANNE BIERFREUND, f. 2. Sept. 1755 i Faaborg, † 4. Jan. 1756, begr. 9. s. M. i Faaborg Kirke.
6. ANDERS NIELSEN BIERFREUND, f. 21. Aug. 1757 i Faaborg, † 1. Sept. s. A., begr. 5. s. M. i Faaborg Kirke.
7. JACOB BIERFREUND, f. 13. Sept. 1759 i Faaborg; Styrmand; † før 1797; v. 21. Marts 1791 i København (Holmens) t. CHARLOTTE FREDERIKKE LOUISE THOMSEN, dbt. 7. Febr. 1766 i Augustenborg, † 4. Jan. 1797 i Lading (D. af Forrider Thomas. . . .). Børn: *Fjerde Slægtled IV.*
8. SUSANNE PERNILLE BIERFREUND, f. 27. Maj 1764 i Faaborg; v. ca. 1802 t. Snedker KRUUSE i København.
9. HERMAN BIERFREUND, f. 13. Aug. 1766 i Faaborg; for i 1798

¹⁾ Aug. Schrøder: Meddelelser om Faaborg Kjøbstad. Faaborg 1866. S. 297.

Faaborg

til Søs fra København, boede i 1802 i Saxkøbing, Skipper smst.;
† 13. Juli 1807 smst. Ugift.

Fjerde Slægtled.

I.

Sognepræst NICOLAI BIERFREUNDS Børn med
ANNA MARGRETE HENRIKSEN:

1. ELISE HENRIETTE BIERFREUND, f. 23. Nov. 1780 i Ronæs, Udby Sogn, † 30. Juni 1800 i København. Ugift.¹⁾
2. FREDERIK LUDVIG BIERFREUND, f. 7. Nov. 1782 i Ronæs; blev fra sit 5te til 10de Aar opdraget hos Raadmand Mathias Kurrelbaum i Odense, der 1783 havde ægtet hans Mormoder; Student 1799 fra Schouboes Institut, tog 1800 2. Examen, 21. Jan. 1801 Overjæger i Sjællandske Jægerkorps i Helsingør, Frikorporal, 4. Maj 1804 virkelig Fændrik i Marineregimentet, 22. Marts 1805 Sekondløjtnant, 20. Dec. 1807 forsat til Kongens Regiment,

¹⁾ se Louis Bobé og Carl Dumreicher: *Gemt og Glemmt II*, S. 191 og 262.

10. Maj 1808 virkelig Premierløjtnant i Kronens Regiment til Fods, 11. Dec. 1811 Stabskaptajn ved Landkadetkorpset, 1817 cand. jur., 1. Febr. 1818 à la suite, 24. Febr. 1819 Afsked fra Militæretaten, 10. Febr. s. A. Borgmester og Byfoged samt By- og Raadstueskriver i Holbæk, tiltraadte 22. Marts Embedet, 3. Marts s. A. Kancelliraad; henledte 1827 Opmærksomheden paa sig ved Udgivelsen af „Min Vandel, min Skjebne og Aarsagerne til samme“¹⁾, der beskrev hans elendige økonomiske Kaar; 6. Juni 1829 Byfoged og Byskriver i Nyborg, 18. Sept. 1846 Justitsraad, 16. Jan. 1851 R. af Dbg., fejrede 21. Jan. s. A. sit 50 Aars Embedsjubilæum²⁾ og modtog fra Nyborgs Indbyggere, blandt hvilke han var ualmindelig afholdt, en Sølvpokal; 30. Dec. 1853 afsk. fra 31. s. M., kst. til 1. Maj 1854³⁾; udnævntes 10. Aug. 1858 til Æresborger i Nyborg; † 11. Okt. 1873 i København, begr. i Nyborg; v. 24. Aug. 1810 i København (Garn.) t. WILHELMINE GEORGINE EISEN, f. 26. Juli 1788 smst. (Nic.), † 11. Dec. 1860 i Nyborg (D. af Værtshusholder Johan Mortensen E. og Augusta Elisabeth Petersen⁴⁾). Børn: *Femte Slægtled.*

3. JACOBINE BIRGITTE BIERFREUND, f. 1. Marts 1784 i Ronæs, † 23. Dec. 1813 i Vallekilde; v. 2. Aug. 1807 i Udby t. JENS (KRAG) WALTHER, dbt. 6. Jan. 1776 i Kolding; Student 1796 fra Kolding, 1799 cand. theol., 29. Aug. 1806 Sognepræst til Asnæs, 12. Sept. ord., 19. Dec. s. A. til Vallekilde og Hørve, 22. Sept. 1824 til Ballum, 3. Juli 1827 til Sønder-Bjert; † 27. April 1840 smst. (S. af Skræder Gabriel W. og Marie Jensdatter Krag) (g. 2° m. Henriette Christine Sophie Klein, † 9. Maj 1867 i Assens, 73 Aar gl.).

4. SØREN HENRIKSEN BIERFREUND, f. 6. Juni 1785 i Ronæs;

¹⁾ se Erslews Forfatterlexikon; Anders J. Eriksholms Artikel: „En Embedsmand under Frederik VI, Byfoged F. L. Bierfreund i Holbæk“ i „Fra Holbæk Amt“ II. 1908, S. 76–112, og E. Collin: H. C. Andersen og det Collinske Hus. K. 1882. S. 659, samt „Erindringer fra Generalmajor Julius Paludans Barndom“ i Personalhistorisk Tidsskrift IV. R. 2. Bd. S. 221 f.

²⁾ om Jubilæumsfesten se Fyens Stifts Adresse-Avis 24. Jan. 1851.

³⁾ om hans Afsked med Embedet se Fyens Stiftstidende 5. Maj 1854.

⁴⁾ hans og hans Hustrus Slægt er behandlet i Oberstløjtnant H. Grandjeans Artikel: „Johan Mortensen Eisen og hans Slægt“ i Personalhistorisk Tidsskrift VII. R. 1. Bd. S. 77–80, jfr. dog XI. R. 2. Bd. S. 77 f. og XI. R. 3. Bd. S. 153.

Saxkøbing

frekventerede 1801 Schouboes Institut, kom til Søkadetkorpset, hvorfra han 20. Dec. 1809 afskedigedes og ansattes som Maanedsløjtnant, 15. Aug. 1811 afsk. efter Ansøgning; † 1814 ell. 15 i Vestindien. Ugift.

5. CONSTANCE AUGUSTA BIERFREUND, f. 24. Jan. 1787 i Ronæs; Institutlærerinde i København; † 4. Febr. 1853 smst. Ugift.
6. MARIANE MATHIE BIERFREUND, f. 14. Nov. 1791 i Ronæs, † 31. Maj 1873 i København. Ugift.
7. KAROLINE BASSE BIERFREUND, f. 5. Aug. 1794 i Ronæs, † 7. Okt. 1856 paa Kjærsgaard, Brænderup Sogn. Ugift.
8. CHRISTIANE SOPHIE BIERFREUND, f. 10. Nov. 1795 i Ronæs, † 2. Marts 1884 paa Frederiksberg; v. 10. Nov. 1826 i Vørslev t. ANDREAS BODENHOFF, f. 28. Juni 1787 i København (V. Frelser), † 31. Maj 1854 paa Bidstrup Parcelgaard, hvoraf han var Forpagter (S. af Skibsværfsejer Rasmus B. og Catharine Louise Frederikke Buch) (g. 1° m. Golla Hermandine Rosing).
9. NIELS HENRIKSEN BIERFREUND, f. 25. Maj 1797 i Ronæs, † 24. Sept. s. A. smst.

10. NIELS HENRIKSEN BIERFREUND, f. 3. Aug. 1799 i Ronæs; 1820 cand. pharm., udgav: Om forskjellige Opfindelser ved Productionen af raffinerede Sukkere, hvorved slige Fabriker kunne anlægges paa ethvert Sted og drives med Fordel i det Mindre, samt en kort Beretning om den almindelige Sukker-Raffinering, og Sukkerets Kogning ved Damp og i fortyndet Luftrum. K. 1840, m. Tabeller; † 18. Okt. 1884 i København. Ugift.

II.

Skipper NIELS ANDERSEN BIERFREUNDS Børn med
ANNE MARIE NASS:

1. JOHAN HERMAN BIERFREUND, f. 2. Febr. 1803 i Saxkøbing; 25. Maj 1822 Styrmandsexamen i København; † før 1839 af gul Feber paa en af Sydhavsøerne. Ugift.
2. DORTHEA ELISABETH BIERFREUND, f. 25. Nov. 1805 i Saxkøbing, † 24. Okt. 1813 smst.

III.

Købmand PEDER JØRGENSEN BIERFREUNDS Børn med
ANNA CATHARINA MØRCH:

1. MICHALINA BIERFREUND, f. 10. Dec. 1786 i Faaborg, † efter 1856.
2. HERMAN BIERFREUND, f. 3. Nov. 1790 i Faaborg; 12. Jan. 1811 Styrmandselev i København, 20. Dec. s. A. Stykmester paa Kaperbaaden „Venus“ af København, 30. Aug. 1813 Styrmand paa Kaperbaaden „Anna Christine“ af København, førte 1844 den københavnske Brig „Dronning Maria“, 18. April 1846 Skipperexamen; † 8. Dec. 1856 i København (Holmens), begr. paa Trinitatis Kirkegaard. Ugift.

IV.

Styrmand JACOB BIERFREUNDS Børn med
CHARLOTTE FREDERIKKE LOUISE THOMSEN:

1. JACOB HERMAN BIERFREUND, dbt. 12. Sept. 1791 i København (Trin.) begr. 18. s. M. smst. (Trin.).
2. FREDERIKKE DOROTHEA BIERFREUND, f. 20. April 1793 i København (Holmens); opholdt sig i 1798 og 1802 hos Rasmus Strarup i København, tjente 1807 i København.

Wilhelmine Georgine Bierfreund,
f. Eisen

Justitsraad, Byfoged
Frederik Ludvig Bierfreund

Femte Slægtled.

Justitsraad, Byfoged FREDERIK LUDVIG BIERFREUNDS Børn med WILHELMINE GEORGINE EISEN:

1. CARL AUGUST BIERFREUND, f. 17. Juli 1811 i København (Cit.); Student 1830 fra Sorø, 1837 cand. med., rejste 1838 til Rusland, Marinelæge, senere Overlæge ved Militærhospitalet i Tula, Hofraad, Stabslæge, Chef for Stadshospitalet i Tula; † 19. Marts 1854 smst.: v. 28. Sept. 1844 i St. Jørgensbjerg Kirke t. MARIANE MATHILDE BODENHOFF, f. 2. Aug. 1815 paa Bidstrup Parcelgaard, † 3. Febr. 1873 som Inspektrice paa Sindsygehospitalet ved Vordingborg (D. af Forpagter Andreas B. og Golla Hermandine Rosing). Skilt 1847. Ingen Børn.
2. CLARA MARGRETE ELISABETH BIERFREUND, f. 2. Nov. 1813 i København (Cit.), † 2. Juni 1889 paa Søvang i Skotterup, begr. i Brænderup; v. (i Huset) 22. April 1831 i Nyborg t. CHRISTEN HANSEN, f. 19. Nov. 1809 smst., † 30. Okt. 1866 paa Kjærsgaard, Brænderup Sogn; Ejer af Løgismose og Kjærsgaard (S. af Købmand Peter H. og Maren Lund).

3. JOHANNE MATHILDE BIERFREUND, f. 27. Nov. 1815 i København (Cit.), † 2. Nov. 1832 i Nyborg; var døv fra sit 6te Aar.
4. LORENZ CHRISTIAN PETERSEN BIERFREUND, f. 2. Dec. 1817 i København (Cit.); Direktør i Fyens Disconto Kasse; † 27. Juni 1891 i Odense (St. Knud); v. 20. Okt. 1848 i Nyborg t. HENDRINE RASMINE CATHRINE JENSEN, f. 15. Nov. 1824 smst., † 8. Jan. 1915 i Odense (St. Knud), (D. af Købmand, Stads-hauptmand Peter Eiler J. og Cecilie Kirstine Rasmussen). Børn: *Sjette Slægtled.*
5. LUDVIG VILHELM BIERFREUND, f. 14. Sept. 1819 i Holbæk, † 17. Sept. 1821 smst. blind.
6. MARIE FRITZE JULIE BIERFREUND, f. 11. Okt. 1820 i Holbæk, † 3. Marts 1887 i København (Johs.); v. (i Huset) 15. Maj 1846 i Nyborg t. EMIL HOLM, f. 2. Nov. 1819 i København (V. Frelser), † 31. Maj 1917 smst., begr. i Kalundborg; Apoteker i Nyborg, senere Ejer af Lerchenfeldt, Etatsraad (S. af Fabrikant Jacob H. og Christiane Schifter).
7. NICOLINE ANNETTE CONSTANCE BIERFREUND, f. 14. April 1822 i Holbæk, † 2. Okt. s. A. smst.

Sjette Slægtled.

Bankdirektør

LORENZ CHRISTIAN PETERSEN BIERFREUNDS Børn med
HENDRINE RASMINE CATHRINE JENSEN:

- I. PETER FREDERIK LUDVIG BIERFREUND, f. 2. Juli 1850 i Odense (V. Frue), blev 1871 ansat ved Odense Dampvæveri, 1877 Bestyrer, 1885 blev han og Broderen Carl Prokurister i Firmaet, som de overtog 1887, Navnet ændredes til L. Bierfreunds Sønners Dampvæveri, 1892 Eneindehaver, s. A. solgtes Fabrikken til Harry Dessau & Co., og han overtog Brockmanns Hotel, som 1897 solgtes til A/S De forenede Hoteller i Odense, han fortsatte som Gæstgiver smst. til 1899, da han rejste til København, hvor han nedsatte sig som Grosserer, flyttede 1904 til Nyborg, 1911 til Søllerød, 1914 til København; † 24. Novbr. 1929 smst.; v. 8. April 1892 i Langaa, Fyen, t. NICOLINE (ADA) ADAMINE CHRISTINE RASMUSSEN, f. 25. Marts 1844 paa

Grønhøjgaard ved Slagelse; † 20. Marts 1922 i København (D. af Proprietær Hans Ludvig R. og Mariane Christiane Elisabeth Dahl) (g. 1° m. Hotelforpagter HEINRICH AUGUST CHRISTIAN BROCKMANN¹⁾), f. ca. 1827 i Neustadt i Hannover, † 1. Febr. 1874 i Odense; v. 2° 26. Dec. 1875 i Odense t. CARL VALENTIN, f. ca. 1834, † 25. Febr. 1885 i Odense, Købmand i Randers, senere Gæstgiver i Odense); hun købte 1875 det af Gæstgiver Frederik Larsen 1812 grundlagte Larsens Hotel, det nuværende Brockmanns Hotel. Ingen Børn.

2. CARL EILER BIERFREUND, f. 25. Dec. 1851 i Odense (St. Hans); blev 1885 Prokurist i Firmaet Odense Dampvæveri, som han 1887 overtog i Forening med Broderen Frederik, der 1892 blev Eneindehaver; efter Fabrikens Salg s. A. nedsatte han sig som Cigarfabrikant i Odense; † 24. Okt. 1911 smst.; v. 25. Aug. 1885 smst. (St. Knud) t. MARIE JENSEN, f. 14. Juli 1862 smst. (St. Knud), † 18. Jan. 1915 i København (D. af Vinhandler Christian Waage J. og Caroline Mathilde Crone). Børn: *Syvende Slægtled I*.
3. PETER EILER BIERFREUND, f. 16. Nov. 1852 i Odense (St. Hans), † s. D.
4. LORENTZ CHRISTIAN THEODOR BIERFREUND, f. 17. Maj 1855 i Odense (St. Hans); Præliminærexamen 1871 fra Schneekloth's Skole, gik over i praktisk Virksomhed, idet han blev uddannet som Maskinkonstruktør og arbejdede som saadan i Amerika 1876—78; men hans stærke kulturhistoriske og litterære Interesser førte ham ind paa den akademiske Løbebane, Student 1880 pr. dim., tog Magisterkonferens i engelsk Sprog og Litteratur 1890, erhvervede 1891 den filosofiske Doktorgrad for Afhandlingen „Palemon og Arcite“, 1892 udgav han „Kulturbærere“, 1898 „Shakespeare og hans Kunst“, var i nogle Aar Lærer ved De Brock'ske Handelsskoler; for at faa Midler til at gennemføre sit kunst- og kulturhistoriske Forfatterskab skrev han 1893—98 fire Romaner, blandt hvilke er den selvbiografiske Skildring „Ira“; udgav 1901 „Florens. Monumenter og Menne-

¹⁾ kaldes pudsigt nok Jesper Brockmann i Danske Købstæders Historie og deres Erhvervsliv, Købstæderne i Fyns Stift. I. Del. Odense, S. 110.

sker“ og 1903–04 „Florens. Billedkunst.“ Hans kulturhistoriske Skrifter har sikkert haft en ikke ringe Betydning som folkeopdragende Læsning; † 16. Maj 1906 paa Skodsborg Sanatorium, begr. i Odense ¹⁾). Ugift.

5. AXEL BIERFREUND, f. 28. Juli 1857 i Odense (St. Hans); Student 1877 fra Odense, 1884 cand. jur., 1885 cand. polit., 1886 By- og Birkefuldmægtig i Nysted, 1887 Byfogedfuldmægtig i Aalborg, 1. Maj 1891 By- og Herredsfuldmægtig i Holstebro, 12. Aug. 1904 Byfoged i Nibe og Herredsfoged i Hornum Herred, 23. s. M. tillige Borgmester i Nibe, 18. Maj 1910 Byfoged i Holstebro og Herredsfoged i Hjerm-Ginding Herreder, 10. Juni s. A. tillige Borgmester i Holstebro, fra 1. April 1919—21 folkevalgt, 14. Maj 1917 tillige Byfoged i Struer. 23. Juni 1919 Dommer i Holstebro Købstad m. v., 11. Juni 1920 R. af Dbg., 18. Sept. 1932 D. M., 1. Nov. s. A. afsk., † 16. Febr. 1942 i Hellerup; v. 14. Aug. 1896 i Holstebro t. HARRIET FABER, f. 16. Aug. 1871 smst., † 13. Sept. 1930 smst. (D. af Distriktslæge William Hugo F. og Petra Martha Godtfredine Thyboe). Børn: *Syvende Slægtled II*.
6. GEORG WILLIAM VALDEMAR BIERFREUND, f. 22. Aug. 1860 i Odense (St. Knud); lærte Landvæsen, 1. April 1893—1. Maj 1897 Fæster af Aulbygaard under Stamhuset Hindsgaul, 1900—16 Bogholder i Firmaet Ole Sørensen & Co. i Odense, 1916 til sin Død Bogholder i Firmaet Rasmus Holbeck i Odense; † 2. Dec. 1928 smst.; v. 20. Okt. 1893 paa Frederiksberg t. ASTRID INGEBORG SARAUW, f. 22. Okt. 1868 paa Petersværft (D. af Forstraad, Skovrider Conrad August Nicolaus S. og Betzy Wilhelmine Hansen, D. af Godsejer Christen H. og Clara Margrethe Elisabeth Bierfreund). Børn: *Syvende Slægtled III*.
7. EINAR BIERFREUND, f. 4. Marts 1864 i Odense (St. Knud); blev privat dimitteret af Skolebestyrer Giersing og tog Artium 1882 fra Lyceum, studerede Medicin; † 8. Jan. 1887 i København af en Muslingforgiftning, begr. i Odense. Ugift.

¹⁾ Selvbibliografi i Universitetets Program 1891, jfr. Salmonsens Konversations-Leksikon, Dansk biografisk Haandleksikon, Dansk biografisk Leksikon, 2. Udg.

Syvende Slægtled.

I.

Cigarfabrikant CARL EILER BIERFREUNDS Børn med
MARIE JENSEN:

1. EBBA BIERFREUND, f. 27. Maj 1886 i Odense (St. Knud); † 30. Marts 1920 i København; v. 10. Juni 1916 smst. t. Balletdanser AXEL OSKAR WITZANSKY, f. 10. Marts 1895 smst. (S. af Handskemager Oskar Harald Theodor W. og Thora Caroline Nielsen) (g. 2° m. ELSE HANSEN).
2. AAGE BIERFREUND, f. 14. Dec. 1887 i Odense (St. Knud); Ingeniør i København; v. 13. Sept. 1919 smst. t. JULIE HENRIETTE NIELSEN, f. 12. Juli 1887 i Roskilde (D. af Maskinassistent Niels N. og Ane Kirstine Jensen) (adopteret af Skuespiller Anton Vilhelm Wiehe). Børn: *Ottende Slægtled I.*
3. GERDA BIERFREUND, f. 24. Juli 1889 i Odense (St. Knud); Sygeplejerske; † 3. April 1919 i København. Ugift.

II.

Dommer AXEL BIERFREUNDS Børn med HARRIET FABER:

1. LILY BIERFREUND, f. 5. Sept. 1897 i Holstebro; v. 30. Aug. 1917 smst. t. Baneingeniør, cand. polyt. ERHARD THYBO, f. 21. Juli 1891 i Hillerød (S. af Malermester Niels Nielsen og Martha Marie Thybo); Navneforandring i H. t. kgl. Bev. af 30. Marts 1922.
2. POUL BIERFREUND, f. 3. Dec. 1902 i Holstebro; Student 1921 fra Silkeborg Gymnasium, 1927 cand. jur., Sagførerfuldmægtig i København, 1927–30 tillige fungerende Sekretær i Justitsministeriet, 1931 Landsretssagfører i København, 1940 Højesterets-sagfører, fra 1937 Medhjælper hos Stadsadvokaterne ved Østre Landsret; v. 26. Febr. 1935 i Gentofte t. INGE RICKLEFS, f. 23. Juni 1909 i Bremen (D. af Grosserer Herman Reinhard R. og Thora Sell). Børn: *Ottende Slægtled II.*

III.

Bogholder GEORG WILLIAM VALDEMAR BIERFREUNDS
Børn med ASTRID INGEBORG SARAUW:

1. KNUD OVE BIERFREUND, f. 27. Okt. 1894 paa Aulbygaard; Afdelingsleder ved Dagbladet „Politiken“ i København; v. 10.

- Dec. 1921 i Odense (St. Knud) t. DORTHEA KIRSTINE SVENDSEN, t. 19. Marts 1896 smst. (D. af Møller Lars Peter S. og Marie Jensen). Børn: *Ottende Slægtled III.*
2. JOHANNE ELISABETH BIERFREUND, f. 15. Febr. 1896 paa Aulbygaard. Ugift.
 3. HELGA AGNETE BIERFREUND, f. 24. Nov. 1906 i Odense; v. 1.º 6. Juli 1936 smst. (St. Knud) t. Boghandler JENS OLAF ALBINUS WENTRUP, f. 23. Juni 1894 smst. (S. af Boghandler Christian Peter W. og Jenny Larsine Marie Hansen), Ægteskabet opløst; 2° 1. Aug. 1939 i Agen, Frankrig, t. JEAN COCQUIL.

Ottende Slægtled.

I.

Ingeniør AAGE BIERFREUNDS Børn med JULIE HENRIETTE NIELSEN, adopt. WIEHE:

1. EBBA BIERFREUND, f. 23. April 1920 i København.
2. KIRSTEN BIERFREUND, f. 12. Juli 1921 i København.

II.

Højesteretssagfører POUL BIERFREUNDS Børn med INGE RICKLEFS:

1. ANNETTE BIERFREUND, f. 11. Aug. 1939 paa Frederiksberg.
2. ARNE BIERFREUND, f. 10. Marts 1942 i Hellerup.

III.

Åfdelingsleder KNUD OVE BIERFREUNDS Børn med DORTHEA KIRSTINE SVENDSEN:

1. HELGE EYVIND BIERFREUND, f. 23. Okt. 1922 i Brønshøj.
2. MOGENS BØRGE BIERFREUND, f. 22. Marts 1934 i København.

